

θείου εϊσέρχεται εἰς τὸν σίδηρον ὡς καρφίον ἐντὸς βουτύρου καὶ κατασκευάζει τὴν ὀπὴν εἰς τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον θέλομεν.

Ὁκονίτης. Νέα ἀπομονωτικὴ οὐσία τείνει νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν γουταπέρκαν εἰς τὰ περιβλήματα τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων κλ. Εἶνε ὁ *οκονίτης*, συνισταμένη ἐκ Καουτσούκ, θείου, αἰθάλης, ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, λιθαργύρου καὶ σίλικος.

Διεθνῆς ἔκθεσις ἠλεκτρισμοῦ κλ. Μεγάλῃ διεθνῆς ἔκθεσις θὰ λάβῃ χώραν τὸν προσεχῆ Μάϊον ἐν Toulouse διαρκέουσα ἀπὸ τῆς 3 Μαΐου μέχρι τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1891. Θὰ περιλάβῃ ἐκθέματα ἠλεκτρισμοῦ, μηχανικῆς ἐφαρμοσμένης εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν κλ. τεχνολογικῆς καὶ ἐμπορικῆς χημείας, ὑγιεινῆς, θρέψεως κηπορικῆς καὶ γεωργικῆς, ἐπιπλώσεως, ὄργανα τῶν ὄργανα Μουσικῆς, παιγνίδια παντὸς εἶδους, γλυπτικῆς καὶ ὄρολογιοποιίας δείγματα κ.λ. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κυρίους Liepmann καὶ A. de Laune rue du Conservatoire à Paris ἀρ. 13.

ΕΓΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κύριοι συντάκται τοῦ «*Προμηθέως*»,

Εὐχαριστῶ ὑμῖν διὰ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21. Ἀπριλίου δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἀλλὰ λέγετε ὅτι ἠδυνάμην νὰ ὑπογράψω τὸ ἀληθές μου ὄνομα καὶ ὅτι, τοῦτο πράττων, θὰ συνεμορφούμην πρὸς τὴν ἄλλοτε δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ φιλιτάτῳ *Προμηθεῖ* (Α', σελ. 410—411) ὑμετέραν παράκλησιν. Ἔχετε πληρέστατα δίκαιον, κύριοι συντάκται, ἀλλ' ὅμως ἐπιτρέψατέ μοι, ἐπιεικῶς φερόμενοι, νὰ συμμαχῶ ὑμῖν ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Διεξάγετε οὕτω σοφῶς καὶ γενναίως τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἀληθείας ἀγῶνα, ὥστε συστήλλομαι ἐγὼ νὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὸ κοινὸν ὡς σύμμαχος πραγματικὸς ἀνδρῶν, οὐδεμίαν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συμμαχίας μου. Ἡ συμμετοχὴ μου ἐν τῷ ἀγῶνι εἶνε οὐχὶ συμπαραστάτου καὶ συναθλητοῦ ἀλλὰ θαυμαστοῦ καὶ ἐπαινέτου. Τὸν ἐπαινέτην λοιπὸν ὑμῶν καὶ θαυμαστὴν ἄφετε ἀνώνυμον. Ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐκτιμῶν ὑμᾶς μέγα κοινόν! Δὲν νομίζετε ὅτι, ὑπογράφων ἐγὼ τὸ ἀληθές μου ὄνομα, θὰ ὑπελαμβανόμην ὑπὸ τινῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἐννοήσωσι τί ἐστὶν ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τῶν καλῶν καὶ λατρεῖά τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, θὰ ὑπελαμβανόμην, λέγω, ὡς μεροληπτῶν καὶ φιλοπροσωπῶν;

Ἔχω λοιπὸν ἀπόφασιν νὰ μείνω ἀνώνυμος καὶ νὰ ἐπιστέλλω εἰς ὑμᾶς ἐνίοτε κρίσεις μου τινὰς μετὰ τῆς φιλαύτου ἀξιώσεως νὰ δημοσιεύωνται, ἂν ἐγκρίνωνται, ἐν τῷ λαμπροτάτῳ ὑμῶν περιοδικῷ.

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21. Ἀπριλίου, ἐν ᾧ δημοσιεύθη ἡ πρώτη ἐπιστολὴ μου, εἶδον (σελ. 142) ὅτι τὸν Lamarck, τὸν Στέφανον Geoffroy Saint-Hilaire, τὸν Goethe, τὸν Darwin, τὸν Herbert Spencer, τὸν Haeckel, τὸν Hegel καὶ πάντας τοὺς θιασώτας

αὐτῶν ὁ ἀξιότιμος κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνης ἀποκαλεῖ *φαταϊκοὺς ἐπιστήμονας*, ἀνθρώπους *φατασίας νοσοῦνης* καὶ, τὸ χεῖριστον, *ἀγύφτας τῆς ἐπιστήμης*!!! Καὶ εἶδον μὲν ὡσαύτως πόσον σοφῶς καὶ ἐπιδαξίως καυτηρίζετε τὸν ἀδικώτατον τοῦτον καὶ θρασυτάτον ὕβριστήν, ὅστις τολμᾷ τοιαῦτα νὰ λέγῃ περὶ τῶν περικλεῶν φωστῆρων τῆς ἀνθρωπότητος· ἀλλὰ καὶ πόσον εἴσθε ἐπιεικεῖς! Πόσον εἴσθε ἀνίκαντοι νὰ ἐπιμειρήσῃτε τὴν προσήκουσαν ποινὴν κατὰ τῶν τοιούτων ἀδικητῶν! Αἱ ὕβρεις αὐταὶ τοῦ κ. Ἰ. Σκαλτσούνῃ δὲν εἶνε ὕβρεις προσωπικαὶ κατὰ τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! Εἶνε ὕβρεις κατ' αὐτῷ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, κατ' αὐτοῦ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, κατὰ τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς (*),— καὶ τὰς τοιαύτας ὕβρεις μόνος ὁ Χριστὸς ἐγένωσκε καταλλήλως νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ τιμωρῆ, ὡς φαίνεται πολλαχοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης. «Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία — ἔλεγεν ὁ Χριστὸς — ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὅς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι» (Ματθ. 12, 31—32. Βλ. καὶ Μάρκ 3, 28—29. καὶ Λουκ. 12, 10). Διότι καὶ τότε οἱ σύγχρονοι τῷ Χριστῷ Ἰωάνναι Σκαλτσούναι, ἦτοι οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον περὶ αὐτοῦ ὅ,τι λέγει σήμερον περὶ τῶν προειρημένων σοφωτάτων τῆς Ἑσπερίας ἀνδρῶν ὁ κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνῃς δηλαδὴ ὅτι εἶχεν ὁ Ἰησοῦς ἐν αὐτῷ ἀκάθαρτον πνεῦμα καὶ τὸν Βελζεβούλ αὐτὸν τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων! (**)

Ἐν γένει, ἀξιότιμοι κύριοι συντάκται, ὁ ψυχρῶς ἐξετάζων τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τῶν νεωτέρων μισεπιστημῶνων εὐρίσκει αὐτὰ θαυμασιῶς ὅμοια πρὸς τὰ τῶν πάλαι μισοχριστῶν, καὶ τὸ μῖσος, ὅπερ αἰσθάνεται κατὰ τῶν καταπτύστων ἐκείνων τῆς προόδου ἐχθρῶν, ἐπεκτείνει καὶ ἐπὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους τῶν Φαρισαίων!

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως
Τιβέριος Γράχχος.

(*) Σημείωσις τοῦ «*Προμηθέως*». — Καὶ ἡμεῖς ἐν σελ. 78. ἐγράψαμεν τὰ ἑξῆς: «Υἶρην ἡ συκοφαντίαν κατὰ τῆς ἐπιστήμης θεωροῦμεν ὡς προδοσίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, ὡς βεβήλωσιν τοῦ πανσέπτου καὶ πανεκλάμπρου ἐκείνου εἰδώλου, τῆς παρθένου Ἀληθείας, ὅπερ κατέθελε καὶ κατεμάγευσεν τὴν νεότητα ἡμῶν, ὅπερ ἐστεροποίησε τὸ ἀνδρικὸν ἡμῶν βῆμα, καὶ ὅπερ εἶνε ἡ υπερτάτη ἡμῶν ζωὴ, ἡ υπερτάτη ἡδονή, ἡ υπερτάτη θρησκεία, τὸ ἠθικὸν ἡμῶν πᾶν!»

(**) Σημείωσις τοῦ «*Προμηθέως*». — Τὰ αὐτὰ ἐλέγοντο καὶ περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. «Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἔχει» (Ματθ. 11, 18. Βλ. καὶ Λουκ. 7, 33.).

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίου,